

End. 10.010

31.

**Oratio de Circūcissione dominica
Magistri Petri Salatini.**

Ad diuū LEONEM. X. Pont. Max.
 Fratris Petri Galatini/Reuerendissimi dñi Cardina-
 lis sanctoz quatuor Coronatoz Capellani Ep̃la.
ET si nunq̃ tantū mihi arrogassem Clementissi-
 me ac Beatiss. Pater: quo oratiunculā/quā de do-
 minica Circūcisione corā diuina tua Maiestate/ac sa-
 cro sacro tuo Senatu habui: tuæ Sanctitati dicandā
 ducerē. Quom enī ieiuna sit atq; inculta: nunq̃ profe-
 cto illam adeo dignā censuissem. ut Tibi Opt. Max.
 Pont. qui nō utriusq; linguę modo/ac diuinaz huma-
 narū: rerū peritiā: uerū omniū quoq; uirtutū gloria/
 inter mortales ueluti Sol luculētissime fulges: iure of-
 ferendā existimarē. Quā plurimoz tñ studiosoz uiro-
 rū/quos Beatitudo tua benignissime amplectit/ fouet/
 exultat: hortatu/psuasionibusq; inductus/atq; impul-
 sus: ipsam qualem cūq; rāq̃ meas huiusce anni primi-
 tiis/pedibus eiusdē S. tuæ offero. Nā & si minime ea
 sit: quę digne Tibi offerri debeat. Tu tñ P̃f Pientiss.
 qui p̃na uitaz semp uestigia secutus: uirtutū oīum
 maxime & cultor & alūnus existere nō desistis: p̃fer-
 tim earū/quę iuxta Platonium dogma/ *κοσμοῦσι τὸν*
ἑταῖρῳ βίω πολιτεύομεν ἀνθρώπων. Hęc adē sunt: qbus
 (ut Plato ipse ait) *ἀνέχεται ὁ ἀνθρώπος τὸν θεόν.* Sicut
 pro tua incredibili hūanitate ofonē ip̃am quom a me
 diceret: patētissimis auribus dignatus es audire: ita
 p̃ tua quoq; iaudita benignitate illā eādē lris mādātā
 hylari (ut soles) iuu/ru/nō dedignabere accipere: meq;
 brissimis pedibus tuis oscula deuotissime imprimētē/
 sanctissimæ dexteræ tuæ b̃dictione dignū efficere.
 Vt deus cuius merito uicem geris: te diu ad optatum
 totius orbis cōmodum/foelicitissimū seruet.

**Fratris Petri Galatini Minoritani/ artium & sacre
 Theologię Doctoris/ac Reuerendiss. dñi dñi L. Puc-
 cii Cardinalis sanctoz quatuor Coronatoz Capella-
 ni/Oratio de Dominica Circūcisione: Diuo LEONI
 X. Pont. Max. dicta atq; dicata. Calch. Ianuariis/An-
 no Virginei partus. M. D. XV.**

PLane equidē fateor Beatiss. Pater: duo inter cæ-
 tera esse: quæ me hodie maxime terrēt. Vel q̃ eo
 in loco me locuturū uideam: qui tuæ quoq; Maiesta-
 tis numine: nedū totius orbis Senatus præsentia/præ-
 ceteris illustratur: Vel q̃ de re perdifficili/ ardua/ac
 pene ineffabili mihi dicendum sit. Quis enim tanta
 mentis acie pręstaret: quis tam facundus: quis tanta
 uerboz rerumq; copia instructus esset: ut aut coram
 Dei Opt. Max. Vicario/uniuersalisq; Ecclesię Cardi-
 nalibus: aut diuinis de rebus/se quicq̃ digne dicere: sa-
 tis sibi esse putaret. De diuina præsertim Circūcisione
 acturus: quæ p̃ primā sanguinis Christi effusionē nrę
 redemptionis exordiū fuit. Nihil enī miseris mortali-
 bus Reparatorē humani generis nasci suffecisset: nisi
 postq̃ consummati essent dies Octo: ipse adhuc infans
 tantillus/circūcisus/pro eis sanguinem suū effundere
 cœpisset. Vnde neq; ab re quom circūcidere: impos-
 situm est ei nomen IESVS: quod Saluator interpre-
 tatur: ut ex hoc palam innotesceret: in ipsa Christi cir-
 cūcisione humanam salutem habuisse principiū. Cu-
 ius quidem Circūcisionis causam/ formā/mysterium

tria hæc raptim percurrento/ nobis discutienda proponimus. Sed prius Virginis illius Deiparæ / cuius animâ doloris gladius hodie transfigere cœpit: opem supplices imploremus: Angelico eam oraculo salutantes.

¶ Si humani generis cursum Sanctissime Pater recte animo metiamur: ipsum nullo unq̃ tempore/nul-
laue etate a Deo derelictum uidebimus: quin potius apud eum/cuius propriû est misereri & parcere: sem-
per pietatis fontes uberrimos reperisse/ inueniemus. Hanc pietatem/hanc gratiã: quom primus parens no-
ster Adam suo arbitrio perdidisset: uniuerfamq; poste-
ritatem sua tabe infecisset: cõtino Habel eius filium in gratiã Deus ipse reuocauit: deq; eius manibus sacri-
ficiû (nô respiciens patris inobedientiã) pie suscepit. Deinde super Enoch/super Enos/super Noah usq; ad
Abrahã misericordia in eo compta est: qua humano generi (licet nô uniuerso) mira benignitate succurrit. Nec satis sibi in sortem paucos delegisse fuit: nisi &
Abraham in multaq; gentiû patrem huiusce mysticę Circûcisionis authorem/constitueret. Is nanq; quom in Camyrinæ Babiloniæ urbe: quã Chaldei *Βηλ*:
Vrien: Græci uero *Χαλδαιων* uocât: oriûdus esset: Astrologiãq; apud Chaldeos inuentor fuisset: quam & Phœnices edocuit. Ita suam ob fidem Deo gratus/ acceptusq; fuit: ut ei Deus ipse iureiurando pollicitus sit: q; de eius semine nasciturus esset Mescias: qui hu-
manû genus ab initiali peccato redimeret: per quem

& omnes gentes in eum credituræ/benedictionē con-
sequerentur. In cuius quidem promissionis signû/Cir-
cûcisionem ei pro pignore dedit: quæ posteros omnes & a ceteris gentibus distingueret: & ab initiali labe in-
fidem ipsius Redemptoris uenturi mûdaret: quousq; ipse ueniens/ pro eiuidem peccati satisfactione preciû solueret. Et tandem quom Saluator ipse ex Abrahæ stirpe in lucem prodisset: quis nulli peccato esset ob-
noxius (Erat enim dei filius/ in quo uia colubri inue-
niri nô poterat) ne tamen legis quã tulerat/ uideretur esse contemptor: circûcidi uoluit. Circûcisio nanq; & alia plura/ quæ olim in mysteriû instituta fuerât: pro pignore quousq; debitû solueretur: ab eo data fuere. Quocirca par profecto fuit: ut ille idem/ qui & ipsa de-
derat/ & debitû soluturus erat: usq; ad solutionis tem-
pus ea seruaret. Solutionis aut tempus tunc aduenisse constat: quom ipse in morte sua dixit: Consumatû est/ hoc est/ Quod Abrahæ ceterisq; Patribus ac Pro-
phetis a Patre meo promissum fuit: nunc debitò per mortem meã soluto/ adimpletû est. Quare legalia om-
nia (& si in sui figuram cõtingerent) usq; ad obitum sibi seruanda duxit. Idcirco igit Christus circûcisus est: quia nondum debitum soluerat. Nunc aut nemo circûcidi deber: q̃a quom iam pro debito satisfactû sit: omnis prorsus illa carnis circûcisio abscessit. Peccatû aut quod tunc in circûcisione debebatur: nûc plenius in baptismo aboletur. Quod quidem baptisma pro signo nobis tribuit (ut Græcus ille diuus Iôanes Da-

maſcenus ait τὸν σταυρὸν ἐπὶ τοῦ μισθίου. Hoc eſt.
(ut melius Sāctitas tua nouit) precioſam crucem in
fronte. Quid ergo perfidi hic Iudei dicerēt: qui filios
ſuos haſtenus circūcidere nō deſiſtunt? Quomodo ſe
de iniuria/ quam quotidie deo inferunt/excuſare ua-
lebunt? Carnis enim circūciſione utentes/ adhuc pi-
gnus poſt ſolutum debitum retinent. Quam ob rem
Deum ipſum mendacem periurumq; faciunt: Haud
ſecus utiq; atq; iuramentū/ quod de ſoluendo debito
fecerat: tēpore quo ſeruaturus erat/ non ſeruauit. Sed
Iudei ad ſui erroris tuitionem/ nobis obiiiciunt: Circū-
ciſionem in ſœdere ſempiterno Abrahæ datam fuiſſe;
ideo ipſam neq; hucuſq; deſiſſe/ neq; unq̄ quoq; deſi-
turam eſſe/ aiunt. Quos omnino mentiri: ex eo potiſſi-
mū uideri pōt: q; ubi nos habemus in ſœdere ſempi-
terno/ Hæbraicus textus habet חַלְמָה beherich
holam. חַלְמָה Holam aut̄ apud eos multa habet ſigni-
ficata. Quandoq; enim æternitatē: quandoq; tempo-
ris diuturnitatem: quandoq; mundū: quandoq; ſeculū
ſignificat. Ibi aut̄ חַלְמָה holam nō pro ſempiterno/ ſed
pro diuturno tempore accipitur: ſicuti & pleriq; aliis
in locis accipi ſolet: & præſertim quom Exodi. xii. ca-
pite dicitur: q; Paſcha in ſœdere ſempiterno celebrari
debebat. Vbi quod noſtra æditio in uerbo ſempiter-
no exprimit: apud Hæbreos ponitur חַלְמָה holam:
quod nō pro æternitate/ ſed pro temporis diuturnitate
accipi debere: ex eo facile patet: q; omnis illa Paſchæ
ſelebritas poſt Chriſti necem penitus ceſſauerit. Cir-

cūciſio igitur idcirco in ſœdere ſempiterno Abrahæ
data fuiſſe dicitur: quia per longū tempus duratura
erat. Adueniente tamen Chriſto (ut probatum eſt) ſi
nem omnino habere debuit. Quare & Saraceni ma-
xime falluntur: qui ideo nos non ueros eſſe Chriſtia-
nos: aſſeuerant: quia nō circūcidimur: ſicut Chriſtus
circūciſus eſt. Non enim eam ob rem circūcidi uoluit
Chriſtus: ut nos ſuo exemplo circūcidi doceret: ſed
alias multas ob cauſas. Tum quidem / ut legem quā
ipſe dederat: iniuſtam non eſſe oſtenderet. Tum de-
inde/ ne alienigena ab Iudeis cenſeretur: qui ex Abra-
hæ ſemine ſecundū carnem procreandus erat. Tum
etiā/ ut ſanguinem ſuum pro nobis eſſundere inci-
piens: ſuo cruore delicta noſtra dilueret. Tum quoq;
ut demones hoc decepti ſignaculo: ortus ſui myſte-
ria neſcirent. Tum demum/ ut Hæreticos qui ipſum
aut non uerū hominem/ aut non uere paſſum aſſer-
turi erant: confunderet. Quid tu ergo Manichæe di-
cis: qui phantaſticū ac apparens tantum corpus Chri-
ſto confringis? Quid tu etiā Valentine ais: qui cœ-
leſte corpus domino componis? Quid tu quoq; Apol-
linaris garris: qui diuinū corpus/ ac diuinitati conſub-
ſtantiale Chriſtū habuiſſe ſomnias? Quid tu deniq;
Baſylides latras: qui IESVM uere paſſum abnegas?
Nam ſi uerus fuit dominicæ carnis circūciſæ dolor/
ſi uerus & ſanguis fluens: uerum quoq; corpus/ ac na-
turale ex elementis compactū/ paſſibile quoq; ac mor-
tale/ ipſum habuiſſe: neceſſario fatendum eſt.

¶ Forma aut in hoc sacramento ea erat: ut postq̄ consummati essent dies Octo: Circūcisio celebraretur. Ita enim deus Abrahā mandauerat: ita & Abrahā ipse primus omniū in Isaac seruauit: a quo ceteris circūcīdendi norma tradita est. Hanc formā Arabes non seruauit: sed exacto Tertiodecimo anno/circūcīdi solent: eo q̄ Ismael/qui eorū gentem constituit: non nisi post hoc temporis spaciū Circūcisionis signaculū a Patre suscepit. Quare aut Octauo transacto die/Circūcisio fieri instituta sit: rationes adducuntur plurimæ. Tenet enim (ut dicunt Phisici) ante hoc tempus nimis est puer: & doloris impatiens/facile obire posset. Vnde refert Aristoteles: non nisi Septem dierum pueris fuisse apud antiquos nomen impositū: Ante enim eorum salutē credendum non erat: quom interire multi paruuli consueuissent. Vel quia ueluti Octaua erit resurgentiū ætas: ita uideatur Octauo die circūcisus puer / quasi a primi parentis culpa resurgere: in qua Septem ante diebus iacuerat obuolutus. Laborauerat Sex dies dominus pro homine: Septimo requieuit: Octauo ipsum redemit: qui dies Dominicus est. Fuit & antiquorū consuetudo: ante Octauū diem animalia in templū non offerri. Hic enim numerus diuinarum rerum ceremoniis erat apertissimus. Vnde ueteres festorum Octauas: hoc ipso claudi numero uoluerunt. Addūt & rationem suam Arithmetici. Nam ex Macrobiū ac Boetii sententia / Octonarius numerus primus ex numeris cubus est: & humanæ uitæ perfec-

tum cursum significat. Quæadmodū enim sub figura cubica perfecta/bis duo bis concipiūt Octo: ut tradunt Platonici: & a Chalcidio declaratur: ita sub quadrangulari uirtutū figura/ quæ exinde perfecta dicitur: bis duo bis ex duplici animi purgatione octonariū præmii & beatitudinis statum perficiunt. Vt Plotinus in libello de sapientis purgatione affirmat. Ob hoc Plato/Porphyrus/cæteri q̄ Platonici animorum beatorū supramas sedes in octaua sphaera ponere ausi sunt. Octo enim duntaxat cœlestes esse sphaeras arbitrati sunt. *Anni* nāq̄ ipsi (uti Macrobio & Chalcidio placet) postq̄ fuerint corporeis uinculis soluti: in septem planetas: sphaeris purgatione quadā septies depurati/ in octaua tandem quam supramā putabant: Octauo die/Deo fœliciter coniungūtur: atq̄ cū diis/hoc est/cum sanctis spiritibus moram trahunt. Quā quidem opinionem tanq̄ nostræ fidei consentaneam/approbare uidetur Augustinus. Christus (inquiens) post Resurrectionem suam Septem decursis diebus/Octauo die omnibus discipulis manifestus apparuit: ut ostenderet: in octaua resurgentiū ætate uitam posse omnes degere beatissimā. Quare optime & apud Salomonē Ecclesiastes inquit. Da partes septem/ necnō & octo. Quasi inferre uelit. Ibunt per septem dies de uirtute in uirtutem: in octauo uero die (sic Prophe-
ta prædixit) uidebitur deus deorū in syon. Erat & alia circūcīdendi forma. Non enim ferro initiale peccatū delendū fuit: nam uir sanguinū non est Deus: sed per-

trino cultro. Et recte quidem. Quid eni per petrinū
culerū nisi Christi gratia/ sine qua primorū pgenitorū
noxa dimitti nō poterat/ designabatur? Petra quippe
(diuo Paulo attestante) Christus erat. Eramus certe
membris omnibus circūcidendi: quia omni ex parte
peccamus: sed in eo tantū membro circūcisio fieri ui-
sa est: unde mortalis homo progreditur. Et quia cum
præputio/ idest/ cum peccato omnes nascimur: mares
omnes circūcidebantur cultello petri: qui Christū
culpam ipsam abscissurū/ penitusq; deleturū figura-
bat. Fœminas autē incircūcisas esse uoluit Deus: Vel
q; secundū Aristotelem/ quem Doctor sequitur Aquinas:
nequim/ neq; formam generandæ proli fœminæ
adhubeant: sed materiam tantūmodo administrent.
Vel q; iuxta Galeni/ & Auicennæ/ ac etiā Scoti sen-
tentiam/ quāuis & pater & mater ad sobolis procrea-
tionem ut causa effectrix concurrāt: mater tamen mi-
nus principaliter/ q̄ pater. Vir præterea excellentior/
ac perfectior muliere existit. Vnde & principalius q̄
mulier/ ad Dei imaginem factus fuisse dicitur. Ma-
gisq; q̄ mulier in paradiso deliquit. Christus etiā in
cuius signū actypum circūcisio data fuit: uir non fœ-
mina/ futurus erat. Eapropter mares nō fœminas/ de-
cuit circūcidi. A fœminis autē nō corporis/ sed aīe cir-
cūcisioe/ aliisq; remediis spiritalis tollebat interitus.
Reliquū est: ut sacramenti huius mysteriū intega-
mus. Quod ideo in calce Orationis / & loco reuissi-
mo seruatum est: ut illud tanq̄ posuemo acquisitum/

semper ante faciem/ ante oculos/ ante ora nostra uer-
setur. Quid enim aliud est mystica præputii circūci-
sio/ q̄ nostra cum Deo qui propter peccati originē no-
biscum excanduerat: facta fœderatio/ facta pax/ facta
unio? Ipsa nanq; Iudeorū circūcisio figura fuit: nos er-
go quod illa figurabat seruare debemus. Sed nisi om-
nem diuinā hystoriam ad Christum / & eius Ecclesiā
referamus: figmentis & fabulis uniuersa cōplere cen-
sebitur. Dicite igitur mihi qui præter literalem sen-
sum nihil in sacris literis figuratū esse creditis. Quid
sibi uult Heua ex primi parentis latere progrediens?
Quid Cain Habel iusti sanguinem fundens? Quid
Noah ligneam fabricans arcam? Quid uinex planta-
tio & subsequuta ebrietas? Quid Cham patris uerecun-
da irridens? Quid Melchisedec panis & uini oblatio?
Quid Abraham de terra sua & cognatione discedens?
Quid post octo dies puer Isaac circūcisus? quid Isaac
ipse a patre ductus ad uictimam? Quid Iacob fratris
primogenita ac benedictionem/ pelliū circūpositione
præcipiens? Quid Ioseph a fratribus triginta argen-
teis uenditus? Quid uniuersa per Moysen gesta? Quid
agnus occisus in pascha? Quid postes sup limina san-
guine cōpersi? Quid maris rubri trāsitus? Quid Pha-
raonis obstinatio/ ac sūmersio? Quid māna? Quid le-
gis latior? qd de petra profiliēs aq; qd enei serpētis ere-
ctio? qd uniuersa quæ pplo p desertū peragrati cōtige-
re? qd manus Moisi in crucis formā extensæ? Quid
Iosue: quid Iudicum: quid Regum tempora? Quid

sacrificia/leuiticæq; cerimonie: Quid Prophetarum
dictat quid facta conclamant? Omnia Christum di-
cunt: omnia Christum loquuntur: omnia Christum ex-
plicant. Fuit ergo Circūcisio passionis Christi figura
& principiū: qua Deo (ut ait Apostolus) per sanguinē
filii eius conciliati sumus. Nam usq; in hunc diem san-
ctissimū/qui non iniuriā Caput anni constitutus est.
(Sicut enim anni principium est: ita & nostræ saluti
initium dedit) exules omnes fuimus/ ac cœli hostes:
arma habentes demonum: quæ ad nos infelices/ Adā
quasi hereditaria successione transi miserat. Nunc ue-
ro nō demonū cultro/ sed petrino/ per Christi circūci-
sionem pacem cū Deo inuimus. Quam pacem (heu
miseriā/ heu infelicitatē nostrā) nra hac tēpestatē q̄si
extra mūdi termios exulasse uidimus. Sed per te P. S.
qui pacis es maxime cultor: iis qui tuis sanctissimis
monitis obtemperare uoluerūt: restituta est. Circūcidi
nos suo exemplo Christus edocuit: refecari cordis præ-
putium/ ac discordiarum fomenta præcepit. Seruate
(Bernardus inquit) circūcisionem: nō carnis: illa enī
ueteris testamenti institutio fuit: sed cordis: sed uitio-
rum: sed scelerum: sed inimicitiarū. Sed quis hodie ita
circūcisus est? Quis nō flagitiis abundat? Quis pacis
fœdera seruat? Quis fidei sacramenta custodit? Quis
clauēs ueneratur ecclesiæ? Quis eius imunitatem de-
fendit? Immo quis nō inuadit? Quis nō rapit? Spe-
culemur in triuiis: contempletur fora: uicos omnes
adeamus urbanos: quæ uere circūcisum inueniemus?

His maculis circūcidi oportet humanū genus. Nos
autem quibus de uirtute in uirtutem transeundum
erat: de infirmitate ad infirmitatē transimus/ & hanc
circūcidendi legem quasi abrogatā explodimus. Nō
enim corda circūcidimus: sed uestimenta scindimus:
nō petrino cultro/ sed acuto ferro nos inuicem peten-
tes. Præclarumq; illud pacis testamentū in quo Chri-
stus nos hæredes fecit: infringimus/ ac iacentem relin-
quimus hæreditatem. Nō enim adimus/ sed negligi-
mus pacem illam sanctissimā/ quam nobis cum Deo
præstitit circūcisio: Cum qua quidem pace quid est/
quod nō crescat? emineat? efferatur? Sine qua/ quid
est/ quod non corruat? dilabatur? annihiletur? Audi
quæso Pater beatissime: qui a Rege illo pacifico cuius
uicem geris: ad pacem orbis reformandam missus es.
Quis Christianā rempublicam quæ mundū uniuer-
sum nō gladio/ bellouē/ sed (ut Sibylla cecinerat) ha-
mo piscatoris Christo subegerat: tantum diminuit?
Christianorū discordiæ. Quis Asiæ/ Africæ/ ac etiā
Europæ tot Christianorū prouincias Saracenis subdi-
dit? Christianorū inimicitie. Quis Constantinopo-
lim/ Trapezuntam/ Thessalonicas/ Mitylenū/ & Pe-
loponessum Mahumethis subiecit imperio? Christia-
norum odia. Quis totius fere Thessaliæ/ Macedoniæ/
Epyri/ Mesiæ/ atq; Illyriæ tot Christianorū urbes/ tot
oppida/ tot castra ad Turcharū seruitutem redegit?
Christianorū simultates. Heu quis diebus nostris/ qui
uix quinquagesimū ætatis agimus annū/ Chalciden/

Croiam/ Driuaſtū/ Alifiſum/ Scodram/ Hydruntem/
Naupactū/ Mothonam/ Coronam/ Dyrachium Chri-
ſtianis abſtulit: Chriſtianorū factiones. Quis infideli-
bus & barbaris tam uictricia aduerſus Chriſtianos ar-
ma porrexit: Chriſtianorum bella & ſeditiones. Quis
præterea (ut cætera miſſa faciam) tantū Chriſtianorū
inter ſe pugnantū ſanguinem fudit? Pacis negligē-
tia/ & ueræ circūciſionis contemptus. Nam ſi uere cir-
cūciſi fuiſſent: & ipſi adhuc ſtarent: & tantā Eccleſiæ
Chriſti non feciſſent iacturam. Nulla enim tam alta/
tam magnifica tam excelsa imperia: quæ niſi uere cir-
cūciſa fuerint: non labantur. Vtinā Pater ſancte tan-
tus Chriſtianorū ſanguis/ qui inter Chriſtianos ipſos
in uicem diſſidētes/ noſtra tempeſtate effuſus eſt: pro
Chriſtiana fide effuſus fuiſſet. Profecto & ipſa Hiero-
ſolima/ & alia ſancta loca iā recuperata eſſent. Si Chri-
ſtus pro uobis o Chriſtiani ſanguinem fudit: cur uos
inter uos funditis? Nonne uobis ſatis ſanguinis effu-
ſum uidetur: quom pro uobis IESVS circūciſus eſt:
quom flagellatus eſt: quom crucifixus eſt: quom lan-
cea latus eius apertus eſt? Cur ergo ad ſpargendū in-
ter uos cruorem/ enſes acutis? quibus & uos ipſos/ &
Chriſti Eccleſiā laceratis? Chriſtus pro Eccleſiā circū-
cidi/ crucifigi/ & mori uoluit: Et uos Eccleſiæ filii ip-
ſam matrem ueſtram mutuis bellis in perditionē de-
ducitis? Quam neſcio ſi matrem ueſtram dixerim: an-
noueram. Priuignos enim eſſe non ignoro: qui eam
diſcerpere/ ac laniare contendūt. Conuenire igitur in

hoc omnes Chriſtiani deberent Principes: ut arma
in Chriſti hoſtes / & nō in matris ſuæ uiſcera exerce-
rent. Quibus (dum Chriſtianorū ſanguis funditur)
& Chriſtiana reſpublica imbecillior indies redditur:
& ipſis hoſtibus noſtris amplioris contra nos uictō-
riæ cauſa præbetur. Quæ quom ita ſint: tu Pontifex
Optime Maxie/ qui & fortiffimus Leo es: & uerus ac
ſummus Medicus/ ſaluti hominū cœlitus datus: tāq̃
alter Leo ille de tribu Iuda / qui dēmonū uincenſty-
rannidem/ mundum uniuerſum patri conciliauit: &
tanq̃ alter Medicus ille/ qui totum humanum genus
quom lætaliter egrum iaceret: oleo miſericordiæ cura-
uit. Ita pacis antidoto obſtrue (ut cœpiſti) fluentem
Chriſtianorū ſanguinem: ita & ueræ circūciſionis me-
dicamine incircūciſos (ut facis) cura egritudines: Vt
& pace inter Chriſtianos Principes inita/ ad recipien-
da Chriſtianorū loca / contra Chriſtiani nominis ho-
ſtes arma ſumantur. Nunc nunc præſertim: quom ip-
ſos hoſtiū uires ob ſtrages nuper inter eos factas/ plu-
rimū diminutæ ſunt: quare celeritate proſecto opus
eſt. Et cunctis Chriſtianiſ rebus per ueram reforma-
tionem in melius cōmutatis: omnes qui ſancto bap-
tiſmate renati ſumus: ueram hanc circūciſionē in cor-
de ſeruantes/ diuinæ gratiæ reſtituamur. Vt tandem
peractō huiusce mortalis uitæ curriculo: eius quæ ſem-
piterna eſt: gaudiis perfruamur.

DIXI.

